

Italië rit 2014

door Luuk - 26 juni 2014

In 2012 is het idee opgevat om na de buitenlandrit door te rijden richting Alpen. In 2012 heb ik wegens gebrek aan animo alleen moeten rijden, maar in 2013 was de groep toch gegroeid naar elf motards.

Dit jaar liep het storm; na publicatie op de website gaven maar liefst zeventien personen zich op voor een rit naar Italië. Uiteindelijk reden vijftien personen de rit naar Italië, aansluitend op de clubrit naar het Zwarte Woud.

Op zondagmorgen werden in Freudenstadt de motoren gestart voor een rit naar Ried in Oostenrijk, langs de Bodensee. Deze route heb ik twee jaar geleden ook gereden en toen viel mij op dat je zo lekker door kon rijden. Dit jaar kwamen we tot de ontdekking dat deze weg in de tussentijd is vol gezet met borden 50, 60, 70 en 80. De borden volgen elkaar in hoog tempo op, zodat deze mooie weg toch een stuk minder aantrekkelijk is geworden. Na de Bodensee werd gekozen voor de kortste optie, rechtstreeks naar Bludenz, om daar de schitterende Silvretta Hochalpstasse op te pakken.

Silvretta Hochalpstasse - een mooi begin van het Alpen avontuur

Silvretta Hochalpstasse

Na een heerlijk verblijf in hotel Riederhof in Ried, werd koers gezet naar onze Italiaanse bestemming Boario Terme.

Alle passen waren inmiddels ontdooid en open voor het verkeer. De meesten hebben de route via de Flüela pas, Albulapas en de Berninapas gevolgd; een echt schitterende route. Zelf heb ik de route via de Passo di Eira, Passo di Foscagno en de Passo di Gavia gereden. Ook deze route is schitterend; mooie, ruime en snelle stukken weg in Zwitserland en een nauwe weg over de Gavia pas. Goedkoop tanken kon ook halverwege in het belastingparadijs Livigno.

Het geboekte hotel Diana in Boario terme bleek een pareltje te zijn; netjes, schoon, vriendelijk personeel en bij het half-pension bleek zelfs lekker eten inbegrepen te zijn.

Er waren vele rondritten uitgezet door het Italiaanse landschap. Vanuit Boario Terme waren negen rondritten ontworpen. Van deze negen rondritten hebben we vaak meerdere versies gemaakt: kort, middel of lang. Zo zijn we uiteindelijk gekomen tot 18 routes en iedereen (iedere groep) was vrij om te kiezen wat er gereden ging worden.

Passo di Croce Domini - prachtige pas; op deze dag een beetje vochtig

enorm. De haarspeldbochten (tornanti's) volgde elkaar in rap tempo op en het leek er op dat de 1001 tornanti's makkelijk werden gehaald.

Ook een andere optie richting westen werd gevonden: een combinatie van de lange heenweg en de middellange terugweg bleek een heel mooie route op te leveren, met vele lange en snelle bochten.

GS special - schitterende rit, maar geen GS te zien

onder GSen overigens, van de andere kant naar boven te rijden. Vanaf het Idro meer liep de weg steil omhoog en op een hoogte van 1600 meter kwamen we een aantal motorrijders op crossmotoren tegen, die wisten te melden dat de weg verderop was geblokkeerd voor "normale" motoren. Omdraaien derhalve voor het gezelschap, met o.a. een Ducati Diavel, maar het ritje was wel adembenemend mooi, ondanks de enorme onweersbuien die ons bedreigden.

De rit langs de westkant van het Gardameer was prachtig. Het Gardameer werd bereikt via de nauwe en prachtige Passo di Croce Domini. Halverwege de westkust van het Gardameer ligt een kronkelend weggetje dat de bergen in loopt: de Brasa Schlucht. Hier werd een achtervolgingsscène uit de Bond film "Quantum of Solace" opgenomen.

Verder bleek de route richting het westen erg mooi te zijn. De korte route liep door schitterende gebieden en de hoeveelheid bochten was

Voor de "thrillseekers" onder ons hadden we de rit 'GS special' opgenomen in het routepakket. In deze route zijn een aantal passen opgenomen, waarvan een aantal liggen op een 36 kilometer lange, meest onverharde, weg. Voor de echte GS rijder dus, zou je zo zeggen.

Bij het begin van het onverharde deel bleek echter dat er nog veel sneeuw en ijs op het pad lagen. Een Duitse motorrijder, met een GS overigens, was hier al drie keer omgevallen en ontraadde ons dit avontuur.

Uiteraard zijn we niet voor één te vangen en dus probeerden we, zonder

Een andere optie tijdens dit verblijf in Boario terme, bleek overigens een rustdag rond het Iseo-meer. De westkust heeft een prachtige rotskust en rond het hele meer zijn vele terrassen te vinden.

Iseomeer - prachtig meer met vele heerlijke terrassen

Op zaterdag was het weer tijd om de terugreis te aanvaarden. De geplande route liep via de Passo del Tonale en de Passo di Palade naar de grens met Oostenrijk. Wat een ongelooflijk mooie route. Een aantal deelnemers besloot verder de weg via Nauders te rijden en de anderen besloten om de geplande Timmelsjoch pas te nemen. Deze pas is een echte aanrader: mooie uitzichten en een mooie weg. Aan de Italiaanse zijde vele haarspeldbochten en aan de Oostenrijkse kant veel sneller asfalt met minder haarspeldbochten.

Timmelsjoch - indrukwekkend

Verder door Oostenrijk naar de Fernpas; de meest vreselijke pas van Oostenrijk, vanwege de enorme verkeersdruk. De files waren mega lang en gelukkig konden we er op de motor nog redelijk langs rijden. Na een stuk autobahn werd Aalen bereikt. Het geboekte hotel Antik bleek een beetje antiek en gedateerd interieur te hebben, maar het was netjes en schoon en het terras was prima.

De volgende dag weer fris op de motor voor wat uurtjes autobahn. We kunnen in ieder geval weer terugkijken op een gezellig verblijf in Italië, met vele mooie motor-kilometers.